

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 6 lipca 2015 r.

Poz. 5945

UCHWAŁA NR 9.95.2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 21 kwietnia 2015 r.

w sprawie orzeczenia nieważności w części uchwały Nr VIII/33/2015 Rady Gminy Siedlce z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie określenia inkasentów i ustalenia wysokości wynagrodzenia za inkaso należności podatkowych pobranych od osób fizycznych

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) i art. 11 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 ze zm.) – **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie** uchwala, co następuje:

§ 1. Orzeka o nieważności uchwały Nr VIII/33//2015 Rady Gminy Siedlce z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie określenia inkasentów i ustalenia wysokości wynagrodzenia za inkaso należności podatkowych pobranych od osób fizycznych w części, tj. § 2 w zakresie słów „oraz 12% od zainkasowanych wpłat na zaległości za lata poprzedzające rok, w którym zainkasowano wpłaty” z powodu istotnego naruszenia prawa, tj. art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1381 ze zm.), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o podatku leśnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 465 ze zm.), oraz art. 28 § 4 i art. 47 § 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.).

§ 2. Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie Siedlce skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Przewodniczący Kolegium

Wojciech Tarnowski

Uzasadnienie

W dniu 1 kwietnia 2015 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie Zespół Zamiejscowy w Siedlcach wpłynęła Uchwała Nr VIII/33//2015 Rady Gminy Siedlce z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie określenia inkasentów i ustalenia wysokości wynagrodzenia za inkaso należności podatkowych pobranych od osób fizycznych. Uchwała ta została poddana badaniu przez Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie w dniu 21 kwietnia 2015 r. O terminie badania w/w uchwały Gmina Siedlce została powiadomiona.

W badanej uchwale Rada Gminy Siedlce działając na podstawie art. 6 ust. 12 cyt. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6b cyt. ustawy o podatku rolnym, art. 6 ust. 8 cyt. ustawy o podatku leśnym zarządziła na terenie Gminy pobór od osób fizycznych podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa. Wskazała inkasentów oraz ustaliła wynagrodzenie za inkaso.

W § 2 badanej uchwały organ stanowiący postanowił, iż cyt. *„Inkasenci otrzymują wynagrodzenie prowizyjne za inkaso należności bieżących w wysokości 10% zainkasowanych przez nich kwot oraz 12% od zainkasowanych wpłat na zaległości za lata poprzedzające rok, w którym zainkasowano wpłaty.”*.

Mając na względzie powyższe, Kolegium Izby zauważa, że zarządzając pobór podatków i opłat w drodze inkasa, rada gminy może na określone podmioty nałożyć obowiązki inkasentów tylko w takim zakresie, jaki wynika z definicji legalnej inkasenta zamieszczonej w przepisie art. 9 ustawy – Ordynacja podatkowa, tj. *„Inkasentem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu”*. Ponadto przepis art. 28 § 4 Ordynacji podatkowej stanowi, że *„Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa może ustalać wynagrodzenie dla płatników lub inkasentów z tytułu poboru podatków stanowiących dochody, odpowiednio, budżetu gminy powiatu lub województwa.”*

Zatem, w ocenie organu nadzoru inkasent jest uprawniony wyłącznie do poboru podatku, a więc należności publicznoprawnej, która powinna być uiszczona przez podatnika do upływu terminu płatności. Po upływie terminu zapłaty podatku (raty podatku) powstaje zaległość podatkowa. Nie można jej utożsamiać z podatkiem. Tym samym dopuszczalność przekazania daniny publicznej inkasentowi, wygasa z upływem ostatniego dnia, w którym podatnik powinien należność publicznoprawną uregulować.

Stąd też, postanowienie badanej uchwały zawarte w § 2 dotyczące wynagrodzenia za inkaso od zainkasowanych wpłat na zaległości za lata poprzedzające rok, w którym zainkasowano wpłaty pozostaje w sprzeczności z wymienionymi w § 1 niniejszej uchwały przepisami prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji uchwały.